

ви. Ходихъ въ балницата. Лѣкаритѣ сж единодушни. Мъртви!...

Платнаровъ. Но какво е станало?

Резбаровъ. При едно силно сътресение, вѣроятно има спукване на сърдцето и тримата издѣхнали. Сигоръ ще имъ правятъ аутопсия и тогава ще се разбере. Но азъ ги видѣхъ съ очитѣ си. Жалко, че не можахъ да интервюирамъ Запряновъ. Друго какво да ви кажа: тѣй съмъ изненаданъ, че мислитѣ ми се плетатъ.

Сребърниковъ. Тогава, г-да нека се раздѣлимъ, да успѣемъ и напишемъ нужното за вестниците. А утре ще имаме друга среща.

Бакърджиевъ. Да-да? Да отиваме на работа.

(Сбогуватъ се сърдечно. Сребърниковъ и Бакърджиевъ излизатъ)

Платнаровъ. (Следъ излизането на двамата) Да иматъ да взематъ! Азъ мога да кажа: изтѣкахъ си платното, да ти ритна кросното!

Резбаровъ. Разбира се! Щомъ ни сж ненуждни, защо ни е тѣхното сътрудничество! Още повече, че това сж две разбойнически партии, които биха оставили пятно на нашата хубава и чиста партия.

Платнаровъ. Напълно съмъ съгласенъ. Сега ни предстои да напишемъ нужното за вестника. Ти ще опишешъ случката, като очевидецъ. Азъ ще напиша уводната статия и некролога. Утре ние трѣбва първи да се явимъ предъ вдовицата и да поднесемъ вѣнецъ.

Резбаровъ. Много добре!

Платнаровъ. Тогава да си ходимъ, че че работа ни чака!

(Двамата излизатъ)